

DET KONGELIGE
NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENT

Næringsministeren

Stortinget
Karl Johansgate 22

0026 OSLO

Deres ref

Vår ref

Dato

19/1157-5

7. mars 2019

Svar på spørsmål fra Stortingets kontroll- og konstitusjonskomité om saksforbud for tidligere statssekretær Vidar Brein-Karlsen

Jeg viser til brev fra Stortingets kontroll- og konstitusjonskomité av 19. februar 2019 vedrørende saksforbud for tidligere statssekretær Vidar Brein-Karlsen.

Her er svar på komiteens fire spørsmål.

1. *Kan Nærings- og fiskeridepartementet bekrefte de fremsatte påstandene om at Vidar Brein-Karlsen sendte e-post til statssekretær Magnus Thue 25. oktober 2018 og inviterte til besøk hos Huawei i Shanghai.*

Jeg kan bekrefte at Vidar Brein-Karlsen sendte en e-post til statssekretær Magnus Thue 25. oktober 2018 (samt en purring på svar 30. oktober 2018) med en invitasjon om å besøke Huawei i Shanghai. Statssekretær Magnus Thue takket nei til invitasjonen til bedriftsbesøk i e-post av 30. oktober 2018.

2. *Har det vært kontakt mellom regjeringen og Brein-Karlsen som berører spørsmål om hans ilagte saksforbud?*

Jeg kan i tillegg nevne at fiskeriministeren møtte Vidar Brein-Karlsen tilfeldig på vei ut fra en restaurant der de vekslet noen ord. I denne korte samtalen uttrykte Vidar Brein-Karlsen et ønske om et møte angående teknologisk utvikling i sjømatnæringen. Da svarte fiskeriministeren at det måtte sendes en formell møteforespørsel til departementets postmottak.

Fiskeriminister Harald Tom Nesvik mottok deretter en e-post med en møteforespørsel fra Erik T. Ganer Huawei 19. november 2018. Denne møteforespørselen ble i e-post av 30. november 2018 avslått fra departementet.

Nærings- og fiskeridepartementet er ikke kjent med at det har vært ytterligere kontakt mellom Nærings- og fiskeridepartementet og Vidar Brein-Karlsen.

3. *Hva gjør departementet for å sikre seg at det ikke gjennomføres kontakt eller avholdes møter som vil være i strid med karantene eller saksforbud ilagt tidligere statsråder og statssekretærer?*

Med hensyn til departementets rolle på området for karantene og saksforbud, vil jeg innledningsvis bemerke at ved Stortingets vedtakelse av karantene-loven sto det sentralt at det er et uavhengig organ som skal avgjøre spørsmål om karantene, saksforbud og eventuelle sanksjoner for politikere som går ut av statsforvaltningen. Jeg viser her til Prop. 44 L (2014-2015) Lov om informasjonsplikt, karantene og saksforbud for politikere, embetsmenn og tjenestemenn (karantene-loven). I avsnitt 8.1.5 fremheves det blant annet at:

Kollegiale organer styrker rettsikkerheten og bidrar til at beslutningene blir underlagt grundige og allsidige vurderinger, og det er svært viktig å sikre integritet og nøytralitet ved avgjørelser om karantene og saksforbud for politikere. Hensynet til tilliten til forvaltningen og det politiske systemet er sentralt i disse sakene, og det gjelder også for spørsmålet om hvem som skal ha myndighet til å avgjøre slike saker. Departementet ønsker å videreføre dagens ordning med et uavhengig organ som avgjør spørsmål om karantene, saksforbud og eventuelle sanksjoner for politikere som går ut av statsforvaltningen. Departementet er enig med Evalueringsutvalget i at det skal være et uavhengig organ som oppnevnes av Kongen i statsråd.

Jeg viser også til Innst. 220 L (2014-2015) avsnitt 2.1 hvor Presidentskapet uttaler at «Karanteneutvalget må foreta en konkret vurdering i hvert enkelt tilfelle ut fra de retningslinjene som det gis anvisning på i lovforslaget.»

Ved vedtakelsen av karantene-loven har Stortinget dermed klart forutsatt at konkrete vurderinger i forbindelse med spørsmål om karantene og saksforbud skal treffes av Karantenenemnda som et uavhengig organ. Karantene-loven inneholder ikke bestemmelser som innebærer at departementene må treffe bestemte tiltak for å motvirke brudd på regelverket eller vedtak fattet av Karantenenemnda. Lovens system er at aktivitetsplikten påhviler den enkelte politiker mv. som er ilagt karantene/saksforbud. Videre rettes eventuelle reaksjoner ved overtredelse av regelverket eller vedtak fattet i medhold av karantene-loven mot den enkelte politiker mv. Det er viktig at dette systemet respekteres.

Et saksforbud etter karanteneloven innebærer et tidsbegrenset forbud mot at en tidligere politiker mv. involverer seg i bestemte saker eller saksfelt. I disse sakene eller saksfeltene kan ett eller flere departementer være involvert.

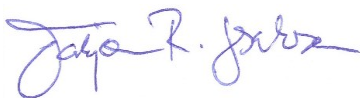
I tråd med Stortingets intensjoner om åpenhet legges for øvrig alle vedtak som Karantenenemnda treffer ut på regjeringen.no. Det vises her til Innst. 220 L (2014-2015) Innstilling fra Stortingets presidentskap om lov om informasjonsplikt, karantene og saksforbud for politikere, embetsmenn og tjenestemenn (karanteneloven) avsnitt 2.1. Her viser Presidentskapet blant annet til at «*det i en åpen og transparent forvaltning er viktig med åpenhet om aktuelle overganger og vedtak om pålegg av restriksjoner*».

4. *Har departementene rutiner eller retningslinjer for å varsle Karantenenemnda dersom departementet blir kontaktet på en måte som kan være i strid eller er i strid med ilagte karantener/saksforbud?*

Jeg viser til svaret på spørsmål tre ovenfor. I tråd med innretningen av karanteneloven forutsettes det at den som er ilagt karantene /saksforbud overholder vedtaket.

Som nevnt legges alle vedtak som Karantenenemnda treffer, ut på regjeringen.no. Nemnda sender også kopi av vedtaket til det departement den aktuelle politikeren har vært tilknyttet og til Statsministerens kontor. Ut over dette har ikke departementene noen sentral oversikt over hvilke politikere som er ilagt karantene/saksforbud.

Med hilsen

Torbjørn Røe Isaksen

Vedlegg:

E-post utveksling mellom statssekretær Thue og Vidar Brein-Karlsen

E-post utveksling mellom fiskeriminister Harald Tom Nesvik og Huawei